

Pressbooki oraz zdjęcia w wysokiej rozdzielczości do filmów
dystrybuowanych przez Gutek Film można pobrać z serwera ftp.

Jego adres:

<ftp://gutekfilm@ftp.gutekfilm.pl>

login: **gutekfilm**

hasło: **gutekfilm**

163

Wydawca:

ul. Zamenhofa 1, 00-153 Warszawa
tel.: 022 536 92 00, fax: 022 635 20 01
e-mail: gutekfilm@gutekfilm.pl
<http://www.gutekfilm.pl>

Warszawa 2007
ISBN 83-88728-98-9

PAN ZEMSTA

BOKSUNEUN NAUI GEOT

REŻYSERIA
PARK CHAN-WOOK

W KINACH OD 8 CZERWCA 2007

DYSTRYBUCJA W POLSCE

ul. Zamenhofa 1, 00-153 Warszawa
tel.: 022 536 92 00, fax: 022 635 20 01
e-mail: gutekfilm@gutekfilm.pl
<http://www.gutekfilm.pl>

PAN ZEMSTA

BOKSUNEUN NAUI GEOT

scenariusz

Park Chan-wook

Lee Jae-Sun

Lee Mu-Yeong

Lee Yong-Jong

zdjęcia

Kim Byung-Il

muzyka

Pae Hyun-Jin

montaż

Kim Sang-Beom

dźwięk

Kim Seok-Won

scenografia

Choi Jung-Wha

kostiumy

Shin Seung-Hee

występują

Kang-ho Song	Park Dong-jin
Ha-kyun Shin	Ryu
Du-na Bae	Cha Youngmi
Ji-Eun Lim	siostra Ryu
Bo-bae Han	Yu-sun
Se-dong Kim	kierownik
Dae-yeon Lee	Choe
Jae-yeong Jeong	mąż byłej żony Dong-jin
Kan-hie Lee	była żona Park Dong-jin
Kwang-rok Oh	anarchista
Seung-wan Ryoo	dostawca jedzenia
Seung-beom Ryu	upośledzony chłopak znad rzeki

producent
Lee Jae-Soon
Lim Jin-Gyu

producent wykonawczy
Seok Dong-Jun
Hah Sung-Keun
Lim Jin-Kyu

film wyprodukowany przez
CJ Entertainment
Studio Box

nagrody

FF Fant-Asia 2003 - nagroda dla najlepszego filmu azjatyckiego
MFF Filadelfia 2003 - nagroda dla najlepszego filmu

Korea Płd.
rok produkcji: 2002
czas trwania: 129 minut
kolor – Dolby Digital – 2.35:1

Pan Zemsta, pierwsza część „trylogii zemsty” Park Chan-wooka, zapoczątkował w kinie koreańskim nurt tak zwanych hard boiled movies – niezwykle okrutnych, przepelnionych przemocą opowieści o azjatyckiej wendecie. Polska publiczność miała już okazję obejrzeć *Old Boya* i *Panią Zemstę*, dwie kolejne części niezwykłego tryptyku. Teraz przyszła pora by zobaczyć, jak się to wszystko zaczęło.

Pan Zemsta to rozgrywająca się we współczesnym świecie klasyczna tragedia. Prawdziwie mocne, bezlitosne i brutalne kino nawiązuje do najlepszych wzorców kulturowych – antycznych oraz szekspirowskich dramatów i legendarnych powieści Raymonda Chandlera.

Nad *Panem Zemstą*, od scenariusza do ostatecznej realizacji reżyser, Park Chan-wook, pracował przez pięć lat. Stworzył film, w którym nieprzerwana spirala zemsty i przeznaczenie, z którym nie można wygrać łączy się z niespotykanymi do tej pory, brutalnymi scenami przemocy. Reżyser wykorzystuje mroczną historię odwetu, aby pokazać jak społeczeństwo wpływa na życie jednostek, załamujących się pod presją zdarzeń, na które nie mają wpływu.

STRESZCZENIE

Starsza siostra, piękna dziewczyna... Świat jest przyjemnym miejscem, czyż nie?

Ryu jest głuchoniemym chłopakiem, który ma bardzo chorą siostrę. Chce jej oddać swoją nerkę, badania wykazują jednak, że nie może być dawcą. Ryu zostaje zwolniony z fabryki, w której pracuje, bo często opuszczał miejsce pracy, aby opiekować się chorą siostrą. Dostaje odprawę i postanawia przeznaczyć ją na sfinansowanie przeszczepu. Kontaktuje się z handlarzami organów na czarnym rynku, jednak ci oszukują go – zabierają pieniądze i wycinają jego własną nerkę. Ryu wkrótce dowiaduje się, że szpital ma nerkę dla jego siostry, ale trzeba za nią słono zapłacić. Jego dziewczyna – Youngmi, doradza mu porwanie córki jakiegoś bogacza. Argumentuje, że porwanie z dobrych pobudek nie jest zbrodnią...

Przypadkowa śmierć dziecka zmienia cały świat...

Dong-jin to człowiek, który zaczynał jako zwykły technik, ale po ukończeniu studiów został właścicielem fabryki. W pogoni za sukcesem zapomniał jednak o życiu osobistym – żona rozwiodła się z nim, uważając, że nie poświęcał wystarczająco dużo czasu rodzinie. Jedyne, co mu pozostało, to córeczka Yu-sun.

Pewnego dnia zostaje ona porwana. Dong-jin otrzymuje jej zdjęcie i zakrwawioną lalkę. Po głębokim namyśle decyduje się nie zawiadamić policji i zapłacić okup, jednak jedyne co znajduje to martwe ciało Yu-sun. Jego córka nie żyje. Dong-jin zaczyna polowanie...

PARK CHAN-WOOK O FILMIE:

W brutalnej, wyrazistej fikcji tworzonej przez Chandlera, Hammeta, McCoaine'a i Hemingwaya realizm jest bardzo wyrazisty. Kiedy gliniarz z wydziału zabójstw mówi Dla mnie lato jest jedynie czasem, kiedy ciała szybciej się rozkładają; niczym więcej, niczym mniej opisuje nowy gatunek, który chcę stworzyć i który jest przeniesieniem tego rodzaju literatury na język filmu. Filmy często tracą dużo realizmu, bo reżyserzy zbyt mocno skupiają się na aspektach wizualnych. Jestem tym rozczarowany. Stwarzanie pozorów czy dodawanie dobrego zakończenia – to nie dla mnie. Bez względu na to, czy ludzie zgodzą się ze mną czy nie, wierzę, że Pan Zemsta zawiera odrobinę realizmu. Jest to oczywiście rzeczywistość kogoś, kto postrzega świat jako jałową pustynię - suche, zimne miejsce, mroczne i pełne krzywdy, nieznane i zupełnie nieprzewidywalne.

GŁOSY PRASY

Wizualne kompozycje Pana Zemsty są wysmakowane nawet wtedy, kiedy z ekranu tryska krew. Chan-wook skonstruował swój film w wyrafinowany i misterny sposób, korzystając ze swojej niezwykłej wyobraźni i poczucia humoru. Film łączy w sobie dwa wydawałoby się sprzeczne

elementy - jest niezwykle mroczny, a równocześnie bawi się swoją ciemną naturą. Reżyser na początku oszczędza publiczność, tak jakby pozwalał jej się zaaklimatyzować, by w końcu pokazać wszystko - zabójstwa, również te dokonane za pomocą elektrowstrząsów, krew sikającą wprost z tętnic oraz podwodne ujęcia świeżo krojonych ściągien.

Wszystko to w Panu Zemście pokazane jest właściwie bez emocji, na chłodno. Okazuje się, że Szekspir miał rację - zemsta to danie, które najlepiej smakuje na zimno.

Michael Philips, „Chicago Tribune”

Park Chan-wook jest porażająco dobrym reżyserem, który z uporem częstuje nas swoimi potwornymi zapisami zbrodni. Pan Zemsta to thriller, który znajduje uciechę w opowiadaniu najkoszmarniejszych historii.

Wesley Morris, „Boston Globe”

Park Chan-wook jest jednym z najciekawszych głosów w kinie koreańskim. Można kochać ten film lub go nienawidzić (raczej nie zakładałbym stanów pośrednich), ale nie można nie zauważyć oka artysty czuwającego ponad pełnymi mocy obrazami.

G. Allen Johnson, „San Francisco Chronicle”

Pan Zemsta to klasyczna tragedia, brutalna i bizantyjska niczym „Tytus Andronikus” Szekspira. Ten film dokonuje rzeczy niemożliwej – jest okrutny, a równocześnie bardzo ludzki. Jedno niepowodzenie powoduje kolejne, jakby działał tu efekt domina, który nie pozwala widzom odetchnąć nawet na chwilę. A wszystko to z powodu jednej chorej nerki.

James Crawford, „Village Voice”

Pan Zemsta to barokowy i ekscentryczny, ultrakrwawy thriller o wendecie. Park Chan-wook, aby opowiedzieć swoją złożoną historię użył szerokiego wachlarza wyrafinowanych stylistycznie zabiegów. Wykazał przy tym prawdziwy talent, wycucie wizualne i zmysł kompozycyjny, które swoim zwyczajem połączył z odrażającymi scenami, sadyzmem i nihilizmem.

Frank Scheck, „The Hollywood Reporter”

OSOBY DRAMATU

Dong-jin - mężczyzna, który walczy ze światem...

Zaczynałem od niczego.

Wierzyłem, że świat podaruje mi tyle samo, ile ja mu ofiaruję.

Ale moja żona odeszła, a moja jedyna córka nie żyje.

Teraz wiem... Nie można ufać światu.

Wierzę tylko sobie. Moim dłoniom...

Zaczynał jako elektryk, ale skończył studia i został prezesem spółki. Miał piękną żonę i córkę, ale sielanka życia rodzinnego nie trwała długo. Po rozwodzie jego fabryka popada w kłopoty, a jego córeczka zostaje porwana.

Ryu - najbardziej niewinny dokonuje najstraszliwszego czynu...

Jestem niemową. Nie mogę mówić, ani słyszeć dźwięków.

Ale nie jestem samotny.

Mam siostrę i ukochaną dziewczynę Youngmi.

Ale moja siostra umiera.

Chcę żyć jak dobry człowiek.

Ale dobro prowadzi donikąd.

Ryu urodził się głuchy i niemy. Nie mając przyjaciół stał się skrajnym introwertykiem. Czuje nieskończoną wdzięczność i miłość do swojej siostry, która opiekowała się nim, kiedy stracili rodziców. Kocha również swoją piękną Youngmi i u jej boku po raz pierwszy w życiu doświadcza szczęścia. Jednak jego świat rozpada się, gdy okazuje się, że jego siostra jest śmiertelnie chora.

Youngmi - cała tragedia zaczyna się od niej...

Ryu jest jak gołąb.

Nie potrafi odlecieć z brudnego miasta,

bo jego skrzydła są rozdarte, a dziób roztrzaskany...

Trzeba mu pomóc.

W życiu dobro i zło przenikają się.

Youngmi urodziła się jako normalne dziecko, ale udaje głuchą i trafia do szkoły dla niesłyszących, gdzie poznaje Ryu. Odchodzi ze szkoły i staje się zagorzałą, antykapitalistyczną aktywistką. Wierzy, że świat nie jest sprawiedliwy dla wszystkich i traktuje Ryu jako jego największą ofiarę. Sugeruje mu, co ma robić.

TWÓRCY

Park Chan-Wook (reżyseria)

Urodzony 23 sierpnia 1963 roku w Seulu Park Chan-wook w czasach licealnych był przykładnym i zdolnym uczniem. Pod koniec edukacji przeżył prawdziwe filmowe objawienie – seans *Zawrotu głowy* Alfreda Hitchcocka sprawił, że postanowił zostać reżyserem. Jednak wcześniej zdecydował, że chce być krytykiem sztuki i ukończył filozofię na uniwersytecie katolickim w Sogan. Fascynacja kinem skłoniła go do utworzenia studenckiego klubu filmowego Club Movie Gang. Ta sama fascynacja sprawiła, że w końcu sięgnął po kamerę.

W 1988 roku Park Chan-wook zaczął pracować w przemyśle filmowym - trafił na sam dół zawodowej drabiny w show biznesie. Kolejne kroki stawiał u boku Kwaka Jae-yonga (późniejszego twórcy filmu *My Sassy Girl*) w czasach, gdy ten był asystentem reżysera.

Na początku lat 90., kiedy Kwak Jae-yong rozpoczął pracę jako reżyser, Park Chan-wook został jego asystentem. Dodatkowo pracował przy wielu innych projektach, by zapewnić sobie utrzymanie i zdobyć doświadczenie. Park Chan-wook zajmował się sprowadzaniem do Korei zagranicznych filmów, wprowadzał je na ekrany kin, zajmując się w zasadzie wszystkim – tłumaczeniami, promocją, itp. Zarobione w ten sposób pieniądze zainwestował w swój pierwszy film długometrażowy.

W 1992 roku Park zrealizował *The Moon Is the Sun's Dream*. Akcja filmu rozgrywa się w Pusan i opowiada historię przyrodnych braci zamieszanych w gangsterskie porachunki. Pesymistyczny w swojej wymowie obraz to miejski dramat, w którym jesteśmy świadkami przestępstw i prostytucji. Film poniósł frekwencyjną porażkę, co sprawiło, że upłynęło pięć lat, zanim młody twórca stanął ponownie za kamerą. W międzyczasie pracował jako krytyk filmowy, pisał artykuły do gazet, brał udział w programach radiowych i telewizyjnych, komentował dzieła innych reżyserów, ale cały czas marzył o nakręceniu czegoś własnego.

W roku 1997 otworzyła się przed reżyserem możliwość zrealizowania drugiego filmu pełnometrażowego. *Trio* to obraz, który zmierzał w kierunku kina komediowego. Park Chan-wook sam napisał scenariusz, a do współpracy zaprosił swojego przyjaciela, Lee Moo-Younga, który od tego momentu stał się stałym członkiem jego ekipy. *Trio* opowiadało o przygodach grupy wyrzutków - saksofonista, który sprzedaje swój instrument, osierocony kombatant, była zakonnica, która chce odzyskać swoje dziecko - próbującej za wszelką cenę zorganizować pieniądze, by uniknąć problemów z policją i gangsterami. *Trio* odniosło większy sukces frekwencyjny niż poprzedni film Parka, ale wciąż niezadowolający. Reżyser zaczął wątpić czy kiedykolwiek uda mu się zrealizować kolejny obraz. Przez kilka kolejnych miesięcy odwiedzał licznych producentów, by przekonać ich do swojego nowego scenariusza - melancholijnej historii zatytułowanej *Vengeance Is Mine*.

Po dwóch latach przerwy Park Chan-wook po raz pierwszy spróbował swoich sił w filmie krótkometrażowym. I od razu osiągnął sukces. Jego 26-minutowy obraz zakwalifikował się na festiwal w Clermont-Ferrand. Mowa o *Judgement*, historii inspirowanej dramatycznymi wydarzeniami w Seulu, 29 czerwca 1995 roku, kiedy nagle zapadł się pod ziemię ogromny, pięciopiętrowy sklep Samping. Zginęło wtedy 501 osób, a 937 zostało rannych. Film był ostrą krytyką kapitalizmu, którą możemy odnaleźć również w innych dziełach tego twórcy. Artystyczny sukces *Judgement* sprawił, że firma Myung Films zaproponowała Parkowi ekranizację słynnej w Korei powieści Sang-yuna *DMZ*. W ten sposób powstał wysokobudżetowy

projekt *JSA: Joint Security Area* – thriller polityczny o misternej narracji nawiązującej do *Rashomona* Akiry Kurosawy czy *Wściekłych psów* Quentina Tarantino. *JSA* okazało się prawdziwym sukcesem – w Korei sprzedano 5,6 miliona biletów, co uczyniło z tego filmu największy hit kasowy w historii koreańskiego kina. Park został natychmiast okrzyknięty wielkim talentem i zdobył liczne nagrody na wszystkich koreańskich festiwalach filmowych oraz zaproszenie do udziału w oficjalnej sekcji konkursowej na MFF w Berlinie.

Po *JSA* Park stworzył cyniczny obraz *Pan Zemsta*. Film ten zaszokował i wprowadził w podziw krytyków na całym świecie. Został także wybrany do oficjalnych sekcji konkursowych wielu międzynarodowych festiwali filmowych, co dodatkowo umocniło reputację Chan-wooka. Jego kolejnemu filmowi o zemście, *Old Boy* (2003), po raz kolejny udało się połączyć uznanie krytyków z sukcesem kasowym. Opowieść o mężczyźnie który szuka zemsty po piętnastu latach tajemniczej niewoli podbiła najpierw koreańskie sale kinowe, by ostatecznie zdobyć także Grand Prix na MFF w Cannes 2004. Kolejny film *Pani Zemsta*, był najbardziej wyczekiwany koreańskim filmem roku 2005 i okazał się kolejną krwawą opowieścią o wendecie. Najnowsze dzieło Park Chan-Wooka, *I'm a Cyborg, but That's OK* był wydarzeniem tegorocznego festiwalu w Berlinie.

Wybrana filmografia:

1992 - *The Moon Is the Sun's Dream*

1997 - *Trio*

1999 - *Judgement*

2000 - *Joint Security Area*

2002 - *Pan Zemsta / Boksuneun naui geot*

2003 – *Old Boy*

2004 - *Saam gaang yi*

2005 - *Pani Zemsta / Chinjeolhan Geumjasshi*

2006 - *Saibogujiman kwenchana / I'm a Cyborg, but That's OK*

Kang-ho Song (Park Dong-jin)

Urodził się w 1967 roku. Kariere aktorską rozpoczął w filmie *Yunwoo Stage*. Dzięki niewielkiej roli w *The Day a Pig Fell into a Well* zaprezentował się filmowemu światu, jednak początek jego kariery związany jest z filmem *Green Fish* reżysera Lee Chang-dong. Jego kolejna rola w filmie *No.3* była wielkim sukcesem podobnie jak te z obrazów *The Quiet Family*, *Shiri* i *The Foul King*. Jego rola w *Joint Security Area* została wspaniale przyjęta na berlińskim festiwalu filmowym. Dziś uznawany jest za najlepszego aktora koreańskiego.

Ha-kyun Shin (Ryu)

Urodził się w 1974 roku. Jako student Institute of the Arts w Seulu, został wybrany przez Jang Jin, do zagrania głównej roli w jego debiucie *The Happenings*, a później pojawił się w *The Spy*. Zyskał olbrzymią popularność i utwierdził swoją pozycję wybitnego aktora rolą północnokoreańskiego żołnierza w filmie *JSA*. Na potrzeby filmu *Pan Zemsta* nauczył się języka migowego.

Du-Na Bae (Youngmi)

Urodziła się w 1979 roku. Debiutowała jako modelka w reklamach, ale wkrótce dzięki atrakcyjnemu wyglądowi i niepowtarzalnej ekspresji została aktorką. Stała się gwiazdą i najślynniejszą koreańską aktorką młodego pokolenia. Wzmocniła swoją pozycję rolami w filmach *The Ring Virus*, *Barking Dogs Never Bite* i *Plum Blossom*. Swój talent zaprezentowała zwłaszcza w filmie *Barking Dogs Never Bite* grając postać Hyunnam. W filmie *Pan Zemsta* zerwała ze swoim poprzednim wizerunkiem. Wcieliła się bowiem w obdarzoną silną osobowością i wyznającą skrajne zasady femme fatale. W 2005 roku zagrała główną rolę w kultowej japońskiej komedii *Linda Linda Linda*.

Kim Byung-II (zdjęcia)

Operator rozpoczął swoją karierę w filmie w 1985 roku. W 1990 roku wyjechał do USA i studiował na UCLA i w American Film Institute. Pracował w USA aż do 2000 roku. Pracował tam przy 15 filmach, między innymi *Bo Shoot*, *Wanderlust*, i *Birth of a Salesman*.

Szlify zdobywał również przy produkcji reklam, między innymi spotów Hondy i Panasonic. Byung-II Kim ma również na swoim koncie zdjęcia do około 30 filmów dokumentalnych.

Nauczyłem się wielu rzeczy i zdobyłem różnorodne doświadczenia w czasie studiów filmowych i pracy nad projektami za granicą. Pracowałem zarówno nad reklamami, gdzie musiałem zawrzeć wszystko w piętnastosekundowej sekwencji, jak i nad filmami dokumentalnymi, które wymagają koncentracji przez dłuższy okres czasu. Nie mogę wyobrazić sobie lepszego filmu do pokazania wszystkich moich umiejętności niż Pan Zemsta – tak Kim Byung-II wspomina współpracę z Park Chan-wookiem.